

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

Πώς ολόκληρο το κατεστημένο της καθολικής Ιρλανδίας συνεργαζόταν προκειμένου να διαιωνίζεται στα ιδρύματα ένα σκληρό και σαδιστικό καθεστώς

Ενα διαχρονικό σύστημα κακοποίησης παιδιών

Της SARAH LYALL

Σάλος έχει ξεσπάσει μετά την αποκάλυψη ότι δεκάδες χιλιάδες παιδιά από την Ιρλανδία κακοποιούνταν σεξουαλικά και σωματικά σε συστηματική βάση από μοναχούς, ιερείς και άλλους επί πολλές δεκαετίες σε εκατοντάδες ιδρύματα για φτωχούς και ανεπιθύμητους στην Ιρλανδία. Έκθεση που δόθηκε προσφάτως στη δημοσιότητα αναφέρει: «Ενα κλίμα φόβου, αποτέλεσμα της διάχυτης, υπέρμετρης και αυθαιρέτης τιμωρίας, επικρατούσε στα περισσότερα ιδρύματα και σε όλα εκείνα που ήταν ειδικά για αγόρια». Η είδηση ότι τα παιδιά σε τέτοιου είδους ιδρύματα υπέφεραν από τη βία και την κακοποίηση και ότι η Καθολική Εκκλησία συνωμοτούσε με την κυβέρνηση δεν προκαλεί πλέον έκπληξη - είναι κάτι που συζητείται ανοιχτά εδώ και χρόνια. Αλλά η έκθεση, που συντάχθηκε από την Επιτροπή Έρευνας για την Παιδική Κακοποίηση, αποκαλύπτει για πρώτη φορά τη σοκαριστική έκταση του προβλήματος και δείχνει το πώς ολόκληρο το κατεστημένο σε αυτή τη συντριπτικά καθολική χώρα συνεργαζόταν προκειμένου να διαιωνιστεί αυ-

τό το σκληρό και σαδιστικό σύστημα.

Η μακροσκελής έκθεση των 2.600 σελίδων, η οποία χρειάστηκε εννέα χρόνια για να ολοκληρωθεί, περιλαμβάνει ανώνυμες καταθέσεις 1.060 πρώην μαθητών και τροφίμων από 216 ιδρύματα, συμπεριλαμβανομένων αναμορφωτηρίων, ορφανοτροφείων και νοσοκομείων από το 1930 ως το 1990. Οι περισσότεροι από αυτούς σήμερα είναι μεταξύ 50 και 80 χρόνων. Τα παιδιά που στέλνονταν σε αυτά τα ιδρύματα, τα οποία λειτουργούσαν σαν φυλακές ή εργαστήρια, προέρχονταν από τα φτωχότερα κοινωνικά στρώματα.

Κάποιες οικογένειες έστελναν εκεί τα παιδιά τους γιατί δεν είχαν την οικονομική δυνατότητα να τα αναθρέψουν. Αλλά παιδιά υποχρεώνονταν να μπουν σε ιδρύματα καθώς είχαν συλληφθεί να κλέβουν ή να μην πηγαίνουν στο σχολείο ή λόγω εγκυμοσύνης ακόμη και αν η εγκυμοσύνη είχε προκληθεί από κακοποίηση ή αιμομιξία. Το τελευταίο από αυτά τα ιδρύματα έκλεισε τη δεκαετία του 1990. Ο ηγέτης της Ιρλανδικής Εκκλησίας, καρδινάλιος Σον Μπρέντι, δήλωσε: «Λυπάμαι και ντρέπομαι βαθύτατα που παιδιά υπέφεραν με τόσο απεχθείς τρόπους σε

αυτά τα ιδρύματα. Τους άξιζε κάτι καλύτερο και κυρίως από εκείνους που τα φρόντιζαν στο όνομα του Ιησού Χριστού». Η έκθεση γνωστοποιεί επίσης ότι στις σπάνιες περιπτώσεις όπου γινόταν καταγγελία για κακοποίηση σε επίσημο φορέα - από τα παιδιά ή τους γονείς - οι αρχές έστρεφαν το βλέμμα αλλού. Οσον αφορά τη σεξουαλική κακοποίηση, η έκθεση γράφει ότι οι δράστες μεταφέρονταν σε άλλα ιδρύματα όπου έβρισκαν νέα θύματα. «Στη χειρότερη περίπτωση κατηγορούσαν το παιδί που αντιμετωπιζόταν ως διεφθαρμένο από τη σεξουαλική δραστηριότητα και ετιμωρείτο σκληρά» αναφέρει η έκθεση. Η Μεβ Λούις, διευθυντικό στέλεχος της οργάνωσης για την προστασία θυμάτων One in Four στο Δουβλίνο, δήλωσε σε δημοσιογράφους ότι η έκθεση είναι «σοκαριστική» ακόμη και αν ληφθούν υπόψη τα διαφορετικά πρότυπα στην ανατροφή των παιδιών κατά το παρελθόν. «Αυτά τα παιδιά ζούσαν σε ένα καθεστώς φυσικής, σεξουαλικής και ψυχολογικής κακοποίησης και παραμέλησης» σημείωσε.

Το 1999, έναν χρόνο πριν από τον σχηματισμό της επιτροπής, ο πρώην ιρλανδός πρωθυπουργός Μπέρι Α-

χερν απάντησε στις αποκαλύψεις ζητώντας δημοσίως «συγγνώμη» από τα θύματα της κακοποίησης. Η Ιρλανδία, δήλωσε, είχε επιδείξει «συλλογική αποτυχία στο να παρέμβει, στο να εντοπίσει τον πόνο τους και να τους σώσει». Εκτοτε και καθώς γινόταν γνωστή η έκταση του προβλήματος το εν λόγω ζήτημα απασχολούσε έντονα τους Ιρλανδούς. Το 2002 η Καθολική Εκκλησία της Ιρλανδίας συμφώνησε να πληρώσει 128 εκατ. ευρώ σε αποζημιώσεις προς τα θύματα σεξουαλικής κακοποίησης από τον κλήρο. Μια άλλη οργάνωση πλήρωσε 1 δισ. ευρώ σε 10.000 ανθρώπους που υποστήριξαν ότι υπέστησαν κακοποίηση σε ιδρύματα του κράτους ή της Εκκλησίας. Η έκθεση δεν περιλαμβάνει ονόματα - ούτε των θυμάτων ούτε των δράστών -, γεγονός που πολλές οργανώσεις για την προστασία των θυμάτων χαρακτήρισαν απαράδεκτο. «Αν δεν αναφέρεται ονόματα, η απόδοση ευθυνών είναι ελλιπής σε αυτή την περίπτωση - δεν μπορείς να εξακριβώσεις τι ακριβώς συνέβη» είπε ο Τέρενς Μακ Κίρναν, πρόεδρος μιας οργάνωσης που διατηρεί ένα ηλεκτρονικό αρχείο με υλικό που αφορά την κακοποίηση από την Καθολική Εκκλησία.

Ο «βαθύς προβληματισμός» του ισορροπιστή Ομπάμα

Του ΘΑΝΑΣΗ ΤΣΙΤΣΑ

Αποφεύγοντας να κατηγορήσει για καλπονοθεία το θεοκρατικό καθεστώς της Τεχεράνης, ο «απρόθυμος» αρχικά Μπαράκ Ομπάμα σχολίασε για δεύτερη φορά μέσα σε ένα 24ωρο την κατάσταση στο Ιράν, εκφράζοντας «τον βαθύ του προβληματισμό», την ώρα που διαχάζονται οι γνώμες στο Κογκρέσο για το ποια γραμμή πρέπει να κρατήσει ο Λευκός Οίκος.

Εξακολουθώντας να είναι προσεκτικός στις διατυπώσεις του, ο Αμερικανός πρόεδρος δήλωσε ότι πιστεύει πως «κάτι συνέβη στο Ιράν» με τους Ιρλανούς να «θέλουν να αμφισβητήσουν δημόσια προς τον έξω κόσμο την προσοποιητή

στάση της κυβέρνησης». Μιλώντας από τον Λευκό Οίκο, ο Μπαράκ Ομπάμα απέφυγε και χθες να αναφερθεί στην επανεκλογή Αχμεντινεζάντ σημειώνοντας πως για ό,τι συμβεί τις επόμενες ημέρες ή εβδομάδες στη χώρα υπεύθυνοι για να το αποφασίσουν θα είναι οι πολίτες του Ιράν. Ο Ομπάμα είχε δηλώσει την περασμένη Δευτέρα ότι «θα ήταν λάθος να σωπάσει μετά τα όσα έχουμε δει όλοι στις τηλεοράσεις τις τελευταίες ημέρες» και επισήμανε ότι θα πρέπει να διεξαχθεί έρευνα για τις καταγγελίες περί νοθείας και αυτή να προχωρήσει χωρίς αιματοχυσία.

Ο Αμερικανός πρόεδρος είναι δημοφιλής στη νέα γενιά του Ιράν (το 1/4 των 70 εκατ. πολιτών είναι κάτω από

15 ετών) και θεωρήθηκε έκπληξη ότι κανείς από τους τέσσερις Ιρλανούς προεδρικούς υποψήφιους δεν άσκησε κριτική στις ΗΠΑ. Απευθυνόμενος, λοιπόν, ο Ομπάμα προς τους νεαρούς διαδηλωτές εξέφρασε τη συμπάθειά του σε όλους εκείνους που «νιώθουν προδομένοι», ενώ τους διαβεβαίωσε ότι «οι ΗΠΑ δεν πρόκειται να πάρουν οποιαδήποτε απόφαση για τους Ιρλανούς πολίτες», επιχειρώντας με τον τρόπο αυτό να «αφοπλίσει» ενδεχομένως τα επιχειρήματα του καθεστώτος Αχμεντινεζάντ ότι η Ουάσιγκτον αναμειγνύεται στα εσωτερικά της χώρας.

Τα γεγονότα στους δρόμους της Τεχεράνης ξύπνησαν όμως και τα «γεράκια» του Κογκρέσου. Ο πρώην

προεδρικός υποψήφιος των Ρεπουμπλικανών, γερουσιαστής Τζον ΜακΚέιν, είπε ότι ο Ομπάμα πρέπει να μιλήσει ανοιχτά γι' αυτή τη «διεφθαρμένη εκλογική διαδικασία» που στερεί τις πολιτικές ελευθερίες των Ιρλανών πολιτών, ενώ ο γερουσιαστής του Κονέκτικατ, Τζο Λίμπερμαν, κάλεσε τα δύο κόμματα να τοποθετηθούν ξεκάθαρα για την κρίση στη χώρα εκφράζοντας την αλληλεγγύη τους στο λαό του Ιράν. Σε αντίθετη κατεύθυνση στάθηκε ο επικεφα-

λής των Ρεπουμπλικανών στην Επιτροπή Εξωτερικών της Γερουσίας, Ρίτσαρντ Λούγκαρ, ο οποίος επικρότησε τη στάση Ομπάμα επισημαίνοντας χαρακτηριστικά ότι δεν θα ήταν σοφό οι ΗΠΑ να αναμειχθούν την παρούσα στιγμή. «Αν οι ΗΠΑ παίζον έναν πιο επιθετικό ρόλο, είναι πιθανό το καθεστώς της Τεχεράνης να το χρησιμοποιήσει για να εδραιώσει την εξουσία του. Οι εκλογές είναι ενδιαφέρουσες, αλλά δεν είναι αποφασιστικές».